

Briselē, 2023. gada 30. novembrī
(OR. en)

16107/23

Starpiestāžu lieta:
2023/0171(COD)

TRANS 544
MAR 158
CODEC 2311
OMI 85
IA 329
DROIPEN 171
ENV 1400

ZIŅOJUMS

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Padome
Iep. dok. Nr.:	15667/23 + COR 1
K-jas dok. Nr.:	10119/23 + ADD 1
Temats:	Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva, ar ko groza Direktīvu 2005/35/EK par kuģu radīto piesārņojumu un sodu, tostarp kriminālsodu, ieviešanu par nodarījumiem, kas saistīti ar piesārņojumu – <i>vispārēja pieeja</i>

I. IEVADS

1. Komisija 2023. gada 1. jūnijā nosūtīja minēto priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei.
2. Priekšlikums attiecas uz izmaiņām Direktīvā 2005/35/EK ¹ par kuģu radīto piesārņojumu un sodu, tostarp kriminālsodu, ieviešanu par nodarījumiem, kas saistīti ar piesārņojumu.

¹ OV L 255, 30.9.2005., 11. lpp.

3. Direktīva 2005/35/EK reglamentē sodus par naftas un kaitīgu šķidru vielu nelegālu noplūdi no kuģiem jūrā. Nelegāla noplūde ir noplūde no kuģa, kas neatbilst attiecīgajiem Starptautiskās jūrniecības organizācijas (SJO) noteikumiem, t. i., standartiem, kas noteikti Starptautiskajā konvencijā par piesārņojuma novēršanu no kuģiem (*Marpol 73/78*). Direktīvas galvenais mērķis ir iekļaut minētos starptautiskos standartus ES tiesību aktos un nodrošināt to, ka personām, kas ir atbildīgas par piesārņojošu vielu nelegālām noplūdēm, piemēro iedarbīgus, samērīgus un atturošus sodus, lai uzlabotu jūras drošību un labāk aizsargātu jūras vidi no kuģu radīta piesārņojuma.
4. Direktīvas pārskatīšanai ir šādi galvenie konkrētie mērķi:
- iekļaut ES tiesībās starptautiskos standartus, saskaņojot Direktīvu ar *Marpol* pielikumiem par noplūdēm jūrā; šajā nolūkā Komisija ir ierosinājusi paplašināt pašreizējo piemērošanas jomu, kas attiecas tikai uz naftu (*Marpol* I pielikums) un kaitīgām šķidrām vielām, kas tiek pārvadātas kā lejamkrava (II pielikums), to attiecinot arī uz kaitīgām vielām, kuras pa jūru pārvadā iepakotas (III pielikums), kā arī uz kuģu notekūdeņiem (IV pielikums), kuģu atkritumiem (V pielikums) un izplūdes gāzu attīrīšanas sistēmas atliekvielām (VI pielikuma daļa);
 - svītrot noteikumus par kriminālsodiem, lai nodrošinātu juridisku saskanību ar Direktīvu par vides krimināltiesisko aizsardzību (patlaban notiek sarunas);
 - nodrošināt, lai personām (fiziskām un juridiskām), kas ir atbildīgas par nelegālām noplūdēm no kuģiem, tiktu piemēroti iedarbīgi, samērīgi un atturoši sodi;
 - sniegt atbalstu dalībvalstīm, vairojot to spēju laikus un saskaņotā veidā atklāt piesārņojuma incidentus, pārbaudīt, ievākt pierādījumus un efektīvi sodīt identificētos likumpārkāpējus;
 - nodrošināt vienkāršotu un efektīvu ziņošanu par kuģu radīta piesārņojuma incidentiem un turpmākiem pasākumiem.

5. Priekšlikums ir viena no ES iniciatīvām, kuras mērķis ir mazināt savās jūrās piesārņojumu no jūras transporta un kura atbilst Ilgtspējīgas un viedas mobilitātes stratēģijai ² un Nulles piesārņojuma rīcības plānam ³. Tas ir daļa no Komisijas kuģošanas drošuma tiesību aktu kopuma ⁴.
6. Priekšlikumam bija pievienots ietekmes novērtējums un novērtējuma ziņojums ⁵. Ietekmes novērtējums tika iesniegts un rūpīgi izskatīts vienā darba grupas sanāksmē, un delegācijām tas neradīja nopietnas bažas.

II. IZSKATĪŠANA CITĀS IESTĀDĒS

7. Eiropas Parlamenta Transporta un tūrisma komiteja (TRAN) 2023. gada 7. jūlijā par referentu iecēla *Marian-Jean Marinescu* kungu (*PPE*, Rumānija). *TRAN* komiteja ziņojuma projektu pieņēma 2023. gada 16. novembrī un nolēma sākt iestāžu sarunas.
8. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 2023. gada 20. septembrī pieņēma savu atzinumu par priekšlikumu ⁶. Eiropas Reģionu komiteja 2023. gada 23. jūnijā nolēma atzinumu nesniegt.
9. Itālijas parlamenta Deputātu palāta 2023. gada 28. septembrī pieņēma labvēlīgu atzinumu par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu ⁷.

III. PAŠREIZĒJAIS STĀVOKLIS PADOMĒ

10. Kuģniecības jautājumu darba grupa priekšlikumu izskatīja četrās sanāksmēs, kas sākās 2023. gada 7. novembrī.

² Dok. 14012/20 + ADD 1.

³ Dok. 8753/21.

⁴ Dok. 10160/23.

⁵ Dok. 10119/23 ADD 2 REV 1 + ADD 3 REV 1 + ADD 4.

⁶ Dok. 13364/23.

⁷ Dok. 13859/23.

11. Pastāvīgo pārstāvju komiteja 2023. gada 29. novembra sanāksmē apstiprināja atbalstu jaunākajam kompromisa tekstam un ieteica Padomei TTE padomes (Transports) 2023. gada 4. decembra sanāksmē panākt vispārēju pieeju.
12. Visas delegācijas ir paidušas vispārēju atbalstu Komisijas priekšlikuma mērķiem jūras vides aizsardzības interesēs.
13. Pamatojoties uz dalībvalstu komentāriem, Komisijas priekšlikumā tomēr ir vajadzīgas vairākas izmaiņas. Daudzas no šīm izmaiņām ir vērstas uz to, lai nodrošinātu skaidrību un saskanību un dalībvalstīm nodrošinātu pietiekamu elastību direktīvas īstenošanā, ņemot vērā atšķirības starp dalībvalstu tiesību sistēmām, to ģeogrāfiskās atrašanās vietu, resursiem un spējām. Tālāk ir izklāstītas būtiskas izmaiņas, kas ir jāņem vērā.
14. Daudzas delegācijas pauda bažas saistībā ar administratīvo sodu un kriminālsodu nošķiršanu, kā arī saistībā ar saikni starp šo priekšlikumu un Direktīvas par vides krimināltiesisko aizsardzību projektu. Lai precizētu šo jautājumu, prezidentvalsts ierosina vairākas izmaiņas: piemēram, gan direktīvas jaunajā nosaukumā, gan 8. panta nosaukumā pirms vārda “sodi” ir pievienots vārds “administratīvi”; turklāt pārstrādātais 9. apsvērums sniedz papildu pārliecību, ka priekšlikums attiecas tikai uz administratīviem sodiem, kā arī izskaidro saistību ar Direktīvas par vides krimināltiesisko aizsardzību projektu.
15. Attiecībā uz definīcijām (2. pants) ir ierosināti tikai daži pielāgojumi vai labojumi.
16. Komisija ir ierosinājusi divus pantus – vienu ar nosaukumu “Pārkāpumi” (4. pants) un otru ar nosaukumu “Izņēmumi” (5. pants). Tas radīja zināmas neskaidrības, jo Komisijas izstrādātajā 4. pantā ir minēti ne tikai pārkāpumi, bet arī daži *Marpol 73/78* paredzētie izņēmumi, saskaņā ar kuriem piesārņojošu vielu noplūdi neuzskata par pārkāpumu, savukārt 5. pants attiecas uz noteiktiem jūras reģioniem (3. pants), kuros saskaņā ar *Marpol 73/78* I, II un VI pielikumu noplūdi noteiktos apstākļos arī neuzskata par pārkāpumu. Tādēļ prezidentvalsts ierosina apvienot 4. un 5. pantu (5. pants jāsvītro), vienlaikus pievienojot atsauces uz papildu izņēmumiem, kurus paredz *Marpol 73/78*, un uz izņēmumiem, kurus paredz Starptautiskais kodekss kuģu ekspluatēšanai polārajos ūdeņos (Polārais kodekss).

17. Attiecībā uz atbildību prezidentvalsts, pēc tās domām, ierosina paplašināt direktīvas darbības jomu, 4. panta 2. punktā atsaucoties nevis uz “fiziskām un juridiskām personām”, kā to ierosinājusi Komisija, bet gan “jebkuru uzņēmumu” vai “tiem, kurus var saukt pie atbildības par pārkāpuma izdarīšanu”. Tas nozīmē, ka jebkuru vienību vai personu var saukt pie atbildības par nelegālu noplūdi. Ļoti līdzīgs noteikums ir iekļauts 8. panta 2. punktā. Kopumā, atsaucoties uz 8. pantu (“Administratīvie sodi”), kurā noteikts, ka dalībvalstīm ir jāizstrādā administratīvo sodu (tostarp naudas sodu) sistēma par pārkāpumiem, prezidentvalsts ir centusies rast līdzsvarotu risinājumu, kurā ņemtas vērā dalībvalstu atšķirīgās tiesību sistēmas, tostarp tajās dalībvalstīs, kurās konstitucionālu iemeslu dēļ ir grūtības paredzēt administratīvus sodus (sk. 8. panta 4. punktu).
18. Vēl viens svarīgs un sensitīvs noteikums ir 8.d pants (“Sodu efektīva piemērošana”). Šajā pantā ir noteikti vairāki būtiski apstākļi, kas kompetentajām iestādēm jāņem vērā, nosakot un piemērojot par atbildīgu atzītajai personai piemērojamā administratīvā soda veidu un apmēru. Dalībvalstis uzskatīja, ka šis pants Komisijas ierosinātajā redakcijā ir pārāk ierobežojošs un restriktīvs. Tādēļ prezidentvalsts ierosina to padarīt elastīgāku, norādot, ka kompetentās iestādes var ņemt vērā indikatīvu sarakstu (“tostarp, bet ne tikai”), kurā uzskaitīti apstākļi. Kritērijs attiecībā uz personas, kas atzīta par atbildīgu, vainas pakāpi (8.d panta 1. punkta b) apakšpunkts) tika svītrots, jo tika uzskatīts, ka tas ir pretrunā dalībvalstu procesuālajām tiesībām. Komisija arī bija ierosinājusi, ka tā var pieņemt īstenošanas aktu, lai noteiktu sīki izstrādātus noteikumus par kritērijiem, kas dalībvalstīm jāņem vērā, piemērojot sodus (8.d panta 2. punkts). Minētais noteikums ir svītrots, jo dalībvalstis uzskata, ka šādi svarīgi kritēriji būtu jāmin pašā direktīvā.

19. Svarīgākās izmaiņas, kas ierosinātas 10. pantā (“Informācijas un pieredzes apmaiņa”), attiecas uz 1. punkta d) apakšpunktu. Šajā sakarā Komisija ir ierosinājusi, ka dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes katru gadu pārbauda vismaz 10 % no Eiropas piesārņojuma atklāšanas satelītdienesta (*CleanSeaNet*) nosūtītajiem trauksmes signāliem. Dalībvalstu viedokļi par šo noteikumu ir atšķirīgi. Dažas varētu piekrist 10 % pārbaudes līmenim, citas varētu piekrist diapazonam (5–15 %), savukārt citas vēlētos, lai nebūtu atsauces uz noteiktu procentuālo daļu vai lai šis noteikums tiktu svītrots. Prezidentvalsts ierosina līdzsvarotu un elastīgu pieeju: pirmkārt, pārbaude attiektos tikai uz uzticamākajiem trauksmes signāliem (“A klase”); otrkārt, šis noteikums attiektos tikai uz “noteiktu procentuālo daļu”; treškārt, dalībvalstis atkarībā no to spējām varētu lemt par ikgadēji piemērojamo procentuālo daļu. Visbeidzot, ir iekļauts precizējums par to, ko nozīmē “pārbaude”, kas sīkāk skaidrots 13. apsvērumā, kā arī pienākums paziņot Komisijai procentuālo daļu, lai nodrošinātu zināmu paredzamību.
20. Saskaņā ar 10.a pantu (“Ziņošana”) Komisija informācijas vākšanas un apmaiņas nolūkā izveido elektronisko ziņošanas rīku. Šajā sakarā prezidentvalsts ierosina dažus grozījumus, lai mazinātu administratīvo slogu dalībvalstīm, paredzot dažus saprātīgākus ziņošanas termiņus: ziņošana būtu nepieciešama tikai tad, kad būs pabeigtas visas procedūras un iespējami drīz pēc tam, kad būs veiktas dažādas darbības, piemēram, inspekcijas.
21. Prezidentvalsts ierosina, ka apmācības (10.b pants) iestādēm, kas atbildīgas par direktīvā ietverto pārkāpumu atklāšanu, pārbaudi un izpildi, Komisijai būtu jāsniedz tikai pēc dalībvalsts pieprasījuma, nevis kopumā visām dalībvalstīm. Līdzīgs noteikums ir iekļauts visos līdz šim izskatītajos kuģošanas drošuma tiesību aktu kopuma priekšlikumos.
22. Attiecībā uz informācijas publicēšanu, ko Komisija veic, publicējot pārskatu par direktīvas īstenošanu un izpildi Savienības mērogā (10.c pants), prezidentvalsts ierosina, ka tas jādara tikai pēc tam, kad ir pabeigtas visas attiecīgās procedūras, un ka pārskatā var iekļaut (nevis “iekļauj”) informāciju, kas uzskaitīta direktīvas II pielikumā. Tas samazina dalībvalstu ziņošanas pienākumu apjomu. II pielikumā ir ieviestas attiecīgas izmaiņas, lai sarakstu padarītu indikatīvu.

23. Attiecībā uz 10.d pantu, kas attiecas uz trauksmes cēlēju aizsardzību, prezidentvalsts ierosina nelielus, bet svarīgus grozījumus, proti, atsaukties uz VDAR regulu un arī aizsargāt ne tikai pašu trauksmes cēlēju datus, bet arī trauksmes cēlēju paziņotos datus.
24. Direktīvas 12.a pantā (“Izvērtēšana un pārskatīšana”) Komisija ir ierosinājusi izvērtēt iespēju vajadzības gadījumā grozīt direktīvas darbības jomu, ņemot vērā starptautiskos standartus par gaisa piesārņojuma novēršanu (piemēram, attiecībā uz SO_x un NO_x), kā arī citus standartus, kas regulē noplūdes no kuģiem (piemēram, melnais ogleklis, jūras atkritumi, pazaudēti konteineri, pazaudētas plastmasas granulas un zemūdens troksnis). Šajā sakarā prezidentvalsts atzīmē, ka Komisija, veicot izvērtēšanu, var brīvi izvērtēt visus attiecīgos kuģu radītā piesārņojuma aspektus. Tomēr, tā kā daži piemēri tiek apstrīdēti, prezidentvalsts ierosina vispārīgāku formulējumu, atsaucoties uz “jauniem vai atjauninātiem starptautiskiem standartiem par kuģu radītā piesārņojuma novēršanu”.
25. Dažas dalībvalstis, kurām nav izejas uz jūru, ir paidušas bažas par nevajadzīgu administratīvo slogu, ko rada dažu direktīvas noteikumu transponēšana, kurus tām nav iespējams piemērot praksē, jo tām nav pieejas jūrai vai nav jūras ostu. Tādēļ prezidentvalsts ierosina iekļaut īpašu transponēšanas atkāpi tām dalībvalstīm, kuras ģeogrāfisku iemeslu dēļ nevar piemērot dažus skaidri definētus noteikumus.
26. Visbeidzot, Komisijas ierosināto transponēšanas termiņu (viens gads pēc grozījumu direktīvas stāšanās spēkā) ir ierosināts pagarināt līdz četriem gadiem (48 mēnešiem).
27. Dānija saglabā parlamentārās izpētes atrunu. Grieķija ir paudusi bažas par 4. un 5. panta apvienošanu.
28. Šajā procedūras posmā Komisija saglabā procesuālo atrunu par visiem sava priekšlikuma grozījumiem.

29. Turklāt Komisijai ir īpašas atrunas attiecībā uz 4. panta 2. punktu, 8. panta 2. punktu un 9. apsvērumu – termina “var” izmantošana prezidentvalsts priekšlikumā nozīmē, ka dalībvalstīm nav pienākuma ievērot direktīvas noteikumus, ja par atbildīgu atzītā persona nav uzņēmums; Komisija uzskata, ka tādējādi tiek sašaurināta pašreizējās direktīvas darbības joma, kas pašlaik paredz sodus visām fiziskām vai juridiskām personām. Komisijai ir arī nopietnas bažas par 8. panta 2. punktā minētā apgrieztās pierādīšanas pienākuma svītrošanu, kā rezultātā uzņēmums tiktu atzīts par atbildīgu, ja vien šis uzņēmums nevar pierādīt, ka kāds cits ir atbildīgs; Komisija uzskata, ka prezidentvalsts priekšlikums palielinās administratīvo slogu dalībvalstu izmeklēšanas iestādēm, jo vairs netiks ievērots pieņēmums, ka atbildīgs ir uzņēmums. Komisija arī saglabā savu nostāju attiecībā uz 5. panta svītrošanu, grozījumiem 8.d pantā, 10.c pantā minētajiem informācijas publicēšanas ierobežojumiem, kas paredzēti valsts tiesību aktos, kā arī attiecībā uz transponēšanas atkāpi tām valstīm, kurām nav izejas uz jūru, un četru gadu transponēšanas termiņu.

IV. SECINĀJUMI

30. Ņemot vērā iepriekš minēto, Padome tiek aicināta panākt *vispārēju pieeju* attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2005/35/EK par kuģu radīto piesārņojumu un sodu, tostarp kriminālsodu, ieviešanu par nodarījumiem, kas saistīti ar piesārņojumu, pamatojoties uz šā ziņojuma pielikumā izklāstīto kompromisa tekstu.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko groza Direktīvu 2005/35/EK par kuģu radīto piesārņojumu un sodu, tostarp kriminālsodu,
ieviešanu par nodarījumiem, kas saistīti ar piesārņojumu**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 100. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁸,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

⁸ OV C....

⁹ OV C....

tā kā:

- (1) Savienības jūrniecības politika paredz augstu drošības un vides aizsardzības līmeni. To var panākt, nodrošinot atbilstību starptautiskām konvencijām, kodeksiem un rezolūcijām, vienlaikus saglabājot navigācijas brīvību, kā paredzēts Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijā.
- (2) Starptautiskā konvencija par piesārņojuma novēršanu no kuģiem (*Marpol 73/78*) paredz ne tikai vispārēju aizliegumu novadīt un izmest atkritumus jūrā, bet arī nosacījumus, saskaņā ar kuriem dažas vielas drīkst novadīt jūras vidē. *Marpol 73/78* ietver izņēmumus attiecībā uz tās pielikumos ietvertu piesārņojošo vielu noplūdi, ko neuzskata par pārkāpumu, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi. Minētie pielikumi neietver izņēmumus, kas attiecas uz tādiem gadījumiem, kad par kaitējumu atbildīgie rīkojušies vai nu ar nolūku radīt kaitējumu, vai nolaidīgi un apzinoties, ka kaitējums, visticamāk, radīsies. Šī direktīva attiecas uz pārkāpumiem un izņēmumiem, kas būtu piemērojami, kā noteikts *Marpol 73/78*.
- (3) Kopš Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/35/EK ¹⁰ pieņemšanas *Marpol 73/78* un tās pielikumi ir būtiski grozīti, tādējādi ir paredzētas stingrākas normas un aizliegumi attiecībā uz aizliegto vielu noplūdi no kuģiem jūrā. Šīs izmaiņas, kā arī mācības, kas gūtas saistībā ar Direktīvas 2005/35/EK īstenošanu, būtu jāņem vērā.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/35/EK (2005. gada 7. septembris) par kuģu radīto piesārņojumu un par sankciju ieviešanu par pārkāpumiem (OV L 255, 30.9.2005., 11. lpp.).

- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/883 ¹¹ nodrošina, ka atkritumi tiek nogādāti Savienības ostās, kur tie tiek savākti atbilstošās ostas iekārtās atkritumu uzņemšanai. Direktīva 2019/883/EK, ko īsteno kopā ar Direktīvu 2005/35/EK, ir galvenais instruments kuģu radītā piesārņojuma novēršanai. Lai nodrošinātu efektīvu, integrētu un saskaņotu izpildes sistēmu attiecībā uz tiesību normām, kas iekļautas Direktīvā (ES) 2019/883 par atkritumu nodošanu atkritumu uzņemšanai paredzētajās ostas iekārtās, būtu jāgroza Direktīva 2005/35/EK, lai tās piemērošanas jomā iekļautu *Marpol 73/78* IV–VI pielikumu nolūkā panākt, ka piesārņojošās vielas tiek nodotas atkritumu uzņemšanai paredzētajās ostas iekārtās, nevis nelegāli izgāztas jūrā.
- (5) Direktīvas (ES) 2019/883 piemērošanas jomā neietilpst *Marpol 73/78* III pielikums, jo iepakotas preces neietilpst atkritumu kategorijā, tāpēc parasti tās netiek nodotas atkritumu uzņemšanai paredzētajās ostu iekārtās. Tomēr nevar izslēgt, ka kaitīgas vielas, kas tiek pārvadātas iepakotā veidā, netiek nelegāli izmestas jūrā. Ņemot to vērā, Direktīva 2005/35/EK būtu jāpaplašina attiecībā uz *Marpol 73/78* III pielikumu. Attiecīgi saskaņā ar Direktīvu 2005/35/EK būtu jāaizliedz kaitīgu vielu izmešana, ja vien kompetentās iestādes nekonstatē, ka tas bijis nepieciešams kuģa drošības nodrošināšanai vai dzīvības glābšanai jūrā. Šajā sakarā šajā direktīvā minētās noplūdes neietver atkritumu un citu vielu izgāšanu saskaņā ar 1972. gada Londonas Konvenciju par atkritumu un citu vielu izgāšanas radītā jūras piesārņojuma nepieļaušanu un tās 1996. gada protokolu.

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/883 (2019. gada 17. aprīlis) par ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām kuģu atkritumu nodošanai un ar ko groza Direktīvu 2010/65/ES un atceļ Direktīvu 2000/59/EK (OV L 151, 7.6.2019., 116. lpp.).

- (6) *Marpol 73/78* 2. pantā noplūdes definīcijā ir iekļautas emisijas no kuģiem. *Marpol 73/78* VI pielikums ir vērsts uz kuģu radītā gaisa piesārņojuma novēršanu. VI pielikums un attiecīgās SJO vadlīnijas par izplūdes gāzu attīrīšanas sistēmām (*EGCS*) (Rezolūcija *MEPC.340 (77)*) ļauj kuģiem izmantot *EGCS* kā alternatīvu atbilstības metodi sēra oksīda (SO_x) emisiju mazināšanai. VI pielikumā ir reglamentētas *EGCS* atliekvielas, aizliedzot to noplūdi jūrā un pieprasot tās nodot atbilstīgās ostas atkritumu pieņemšanas iekārtās (attiecībā uz *EGCS* atliekvielām no slēgta cikla sistēmām). Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/802 ¹² transponē starptautiskos standartus SO_x jomā Savienības tiesībās, savukārt Direktīva (ES) 2019/883 nodrošina, ka *EGCS* atliekvielas tiek nodotas ostas atkritumu pieņemšanas iekārtās. Tā kā *EGCS* atliekvielas rada jūras vides piesārņojumu, to nelegālas noplūdes gadījumā būtu jāpiemēro Direktīvā 2005/35/EK paredzētie sodi.
- (6.a) “Notekūdeņus”, kas definēti gan *MEPC.1/Circ.899*, gan Rezolūcijā *MEPC.340(77)*, varētu novadīt tieši pāri bortam, ja tie atbilst notekūdeņu kvalitātes kritērijiem, kas noteikti vadlīnijās par izplūdes gāzu attīrīšanas sistēmām. Tomēr *EGCS* notekūdeņi, lai arī tie atbilst *Marpol 73/78* prasībām, var ietekmēt ekosistēmu. Šādā gadījumā dalībvalsts var noteikt aizliegumus vai ierobežojumus, kuru pamatā var būt novērtējums, kas veikts izmantojot SJO izstrādātajās un *MEPC* ieteiktajās vadlīnijās ietverto riska un ietekmes novērtējumu metodiku. Minētajā gadījumā “notekūdeņi” var radīt jūras vides piesārņojumu, un to nelegālas noplūdes gadījumā būtu jāpiemēro Direktīvā 2005/35/EK paredzētie administratīvie sodi, pienācīgi ņemot vērā *MEPC.1/Circ.883/Rev.1*.

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/802 (2016. gada 11. maijs), ar ko paredz sēra satura samazināšanu konkrētiem šķidrā kurināmā veidiem (kodifikācija) (OV L 132, 21.5.2016., 58. lpp.).

- (7) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2023/xxxx ¹³ nodrošina, ka noziedzīgi nodarījumi pret vidi tiek vienoti definēti un ka ir pieejami atturoši, iedarbīgi un samērīgi kriminālsodi par smagiem nodarījumiem pret vidi. Direktīva 2005/35/EK tika grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/123/EK ¹⁴, ar kuru tika ieviesti kriminālsodi par noteiktiem Direktīvas 2005/35/EK pārkāpumiem, kas tagad būtu jāiekļauj Direktīvas (ES) 2023/xxxx piemērošanas jomā. Attiecīgi Direktīvas 2005/35/EK tiesību normas, kas tika pievienotas vai aizstātas ar Direktīvu 2009/123/EK, būtu jāsvītro no Direktīvas 2005/35/EK.
- (8) Administratīvie sodi, kas ieviesti, transponējot Direktīvu 2005/35/EK, būtu jāsteno, neskarot Direktīvu (ES) 2023/xxxx. Dalībvalstīm būtu jādefinē administratīvās un krimināltiesiskās izpildes piemērošanas joma attiecībā uz kuģu radīta piesārņojuma nodarījumiem saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem. Šī direktīva neliedz dalībvalstīm pieņemt stingrākus pasākumus atbilstoši starptautiskajām tiesībām, paredzot administratīvos sodus vai kriminālsodus saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem. Piemērojot valsts tiesību aktus, ar kuriem transponē Direktīvu 2005/35/EK, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka, piemērojot kriminālsodus vai administratīvos sodus, tiek ievēroti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas principi, tostarp *ne bis in idem* aizliegums, attiecīgā gadījumā pienācīgi ņemot vērā principu “piesārņotājs maksā”.

¹³ OV L xxxx.

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/123/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko groza Direktīvu 2005/35/EK par kuģu radīto piesārņojumu un par sankciju ieviešanu par pārkāpumiem (OV L 280, 27.10.2009., 52. lpp.).

- (9) Direktīvā 2005/35/EK paredzētie sodi būtu jāstiprina, nodrošinot administratīvo sodu saskanīgu piemērošanu visā Savienībā. Lai sodi, kas uzlikti par kuģu radīta piesārņojuma nodarījumiem, radītu stingrāku atturošo ietekmi, šiem administratīvajiem sodiem vajadzētu būt vismaz naudas sodiem, ko piemēro kuģa uzņēmumam, ja uzņēmums ir atzīts par atbildīgu. Dalībvalstis var uzlikt naudas sodus arī citām fiziskām vai juridiskām personām, ja tās ir atzītas par atbildīgām par pārkāpumu. Šajā saistībā kuģa uzņēmums ir kuģa īpašnieks vai jebkura cita organizācija vai persona, piemēram, vadītājs vai bezapkalpes kuģa fraktētājs, kas ir uzņēmies atbildību par kuģa ekspluatāciju no kuģa īpašnieka saskaņā ar Drošas kuģu ekspluatācijas un piesārņojuma novēršanas vadības starptautisko kodeksu (turpmāk tekstā – “*ISM kodekss*”) ¹⁵, kas īstenots Savienības tiesībās ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 336/2006 ¹⁶. Direktīvā 2005/35/EK būtu jāatzīst, ka reģistrētais kuģa īpašnieks varētu deleģēt kuģa vadību citai struktūrai, kura tad būtu pirmām kārtām saucama pie atbildības par to, ka nepilda *ISM* kodeksā noteiktos pienākumus nodrošināt kaitējuma videi novēršanu vai kuģa ekspluatācijas uzticēšanu kvalificētam personālam. Neskarot piemērojamos Savienības tiesību aktus, lēmums par visefektīvāko piemērojamo soda veidu – kriminālsodu vai administratīvo sodu – paliek dalībvalsts prerogatīva. Attiecībā uz kriminālsodiem dalībvalsts ievēro pienākumus, kas noteikti Direktīvā (ES) 2023/xxxx, pārskatītajā direktīvā par vides krimināltiesisko aizsardzību. Attiecīgi šī direktīva attiecas tikai uz administratīviem sodiem un neattiecas uz kriminālprocesu pret fiziskām vai juridiskām personām saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

¹⁵ Drošas kuģu ekspluatācijas un piesārņojuma novēršanas vadības starptautiskais kodekss, ko pieņēmusi Starptautiskā Jūrniecības organizācija (SJO) ar 1993. gada 4. novembra asamblejas Rezolūciju A741(18), ar grozījumiem.

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 336/2006 (2006. gada 15. februāris) par Starptautiskā drošības vadības kodeksa īstenošanu Kopienā un Padomes Regulas (EK) Nr. 3051/95 atcelšanu (OV L 64, 4.3.2006., 1. lpp.).

- (9.a) Atzīstot, ka prasības par administratīviem sodiem dažās dalībvalstīs nav iespējams izpildīt valsts konstitucionālo tiesību dēļ, dalībvalstis var piemērot šīs direktīvas noteikumus par administratīvajiem sodiem tādā veidā, ka naudas sodus ierosina kompetentā iestāde un uzliek kompetentās valsts tiesas, vienlaikus nodrošinot iedarbīgu, samērīgu un atturošu sodu nepieciešamību. Tādējādi, atsaucoties uz šajā direktīvā paredzētajiem administratīvajiem sodiem, minētās dalībvalstis sodus piemēros savas valsts tiesību sistēmas nozīmē.
- (9.b) Neatbilstības un informācija varētu rasties ostas valsts kontroles inspekcijā, kas veikta saskaņā ar Direktīvu 2009/16/EK, ja tā ir obligāta vai plānota. Neatbilstības varētu atklāt arī attiecībā uz kuģu radīto atkritumu nodošanu vai to paziņošanu, kā prasīts Direktīvā (ES) 2019/883, vai attiecībā uz to, ka nav izpildīti kritēriji, lai izmantotu izplūdes gāzu attīrīšanas sistēmas, kas tiek darbinātas kā Direktīvas (ES) 2016/802 II pielikumā noteiktie emisiju samazināšanas paņēmieni, kā arī attiecībā uz informāciju saistībā ar iespējamu nelegālu noplūdi no kuģa, kas iegūta saskaņā ar Direktīvā 2002/59/EK paredzētajām procedūrām, tostarp pierādījumiem vai prezumējošām liecībām par naftas noplūdi vai citiem *Marpol 73/78* pārkāpumiem, ko paziņojušas dalībvalstis, vai par incidentiem vai nelaimes gadījumiem, ko paziņojis kuģa kapteinis.
- (10) Valsts tiesu un administratīvajām iestādēm būtu jāņem vērā visi attiecīgie apstākļi, nosakot piesārņotājam piemērojamā soda līmeni. Ņemot vērā Direktīvā 2005/35/EK ietverto piesārņojošo vielu daudzveidību un to, ka ir svarīgi saskaņoti piemērot sodus visā Savienībā, ņemot vērā regulējuma pārrobežu būtību, sodu apmēru turpmāku tuvināšanu un efektivitāti varētu veicināt, apmainoties ar kritērijiem sodu piemērošanai par dažādu piesārņojošo vielu noplūdēm.

- (11) Ja dalībvalstij ir aizdomas, ka kuģis, kas labprātīgi ienācis tās ostā vai tās atkrastes terminālī, ir veicis nelegālu noplūdi, ir jāveic atbilstoša inspekcija, lai konstatētu apstākļus. Lai palīdzētu dalībvalstij pildīt tai Direktīvā 2005/35/EK noteikto pienākumu inspicēt šādu kuģi, Direktīvas 2005/35/EK I pielikumā ir indikatīvi uzskaitītas neatbilstības vai informācija, kas būtu jāņem vērā kompetentajām iestādēm katrā atsevišķā gadījumā, lai noskaidrotu, vai kuģis ir uzskatāms par aizdomās turētu kuģi.
- (12) Papildu pasākumi dalībvalstu sadarbības un ziņošanas pienākumu jomā līdz šim nav bijuši pietiekami, lai varētu pilnībā izanalizēt, vai piesārņotāji saņem iedarbīgus, atturošus un samērīgus sodus un vai Komisijai ir pieejami pietiekami dati, lai varētu uzraudzīt Direktīvas 2005/35/EK īstenošanu. Lai nodrošinātu efektīvu un saskanīgu Direktīvas 2005/35/EK izpildi, būtu jāveicina informācijas un pieredzes apmaiņa, uzlabojot sadarbību un vienlaikus nodrošinot, ka Komisijai ir darīti pieejami atbilstoši dati, lai tā varētu pienācīgi uzraudzīt Direktīvas 2005/35/EK īstenošanu.

- (13) Pašreizējo satelītddenestu *CleanSeaNet*, kas informē dalībvalstu iestādes par iespējamām nelegālām noplūdēm, būtu jāturpina uzlabot, lai tiktu iekļauta informācija par Direktīvas 2005/35/EK piemērošanas jomā iekļautajām papildu piesārņojošām vielām. Informācija par iespējamām vai faktiskām noplūdēm, ko dalībvalstis ziņo saskaņā ar Direktīvu 2005/35/EK un nodod citām Savienības jūras drošības datubāzēm, piemēram, Savienības kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmai, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/59/EK ¹⁷ (*SafeSeaNet*), un inspekciju datubāzei, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/16/EK ¹⁸ (*THETIS*), būtu jāintegrē un jāizplata lietotājdraudzīgā elektroniskā veidā valsts iestādēm, kas iesaistītas izpildes ķēdē, lai tās varētu savlaicīgi reaģēt. Šādu informāciju, ja tā saistīta ar faktisku vai iespējamu izplūdes gāzu attīrīšanas sistēmas atliekvielu noplūdi no kuģa, varētu automātiski nosūtīt, piemēram, izmantojot īpašu *THETIS* moduli, kas izstrādāts saskaņā ar Komisijas Īstenošanas lēmumu 2015/253 (*THETIS-EU*), lai palīdzētu dalībvalstīm īstenot izpildes darbības, kas tām jāveic saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/802 noteikumiem. Lai nodrošinātu efektīvu direktīvas īstenošanas uzraudzību visās dalībvalstīs, katrai dalībvalstij pirmos trīs gadus pēc šīs direktīvas transponēšanas būtu jānodrošina *CleanSeaNet* sūtīto A klases trauksmes signālu pārbaudes līmenis. Pārbaudes darbības varētu ietvert daudzas darbības, ko veic vairākas kompetentās iestādes, piemēram, satelītu veiktas atklāšanas salīdzināšanu ar valstī pieejamajiem papildu datiem un ostas valsts kontroles inspekcijas. Piekļuve šai informācijai būtu jāpiešķir citu dalībvalstu iestādēm, kurām tā interesē kā nākamās piestāšanas ostas valstīm, kā piekrastes valstīm, kuras skārusi iespējamā noplūde, vai kā kuģa karoga valstīm, lai veicinātu efektīvu un savlaicīgu pārrobežu sadarbību, mazinātu izpildes darbību administratīvo slogu un galu galā lai efektīvi sodītu likumpārkāpējus par Direktīvas 2005/35/EK pārkāpumu. Būtu jāveicina arī jaunu tehnoloģiju, piemēram, dronu, un lēmumu atbalsta metožu, piemēram, mākslīgā intelekta, izmantošana.

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/59/EK (2002. gada 27. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu un atceļ Padomes Direktīvu 93/75/EEK (OV L 208, 5.8.2002., 10. lpp.).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/16/EK (2009. gada 23. aprīlis) par ostas valsts kontroli (pārstrādāta versija) (OV L 131, 28.5.2009., 57. lpp.).

- (14) Apakšgrupa kuģu radīto atkritumu jautājumos, kas tika izveidota Eiropas Ilgtspējīgas kuģniecības forumā un kas pulcēja plašu ekspertu loku kuģu radītā piesārņojuma un kuģu atkritumu apsaimniekošanas jomā, darbu pārtrauca 2017. gada decembrī, ņemot vērā to, ka sākās starpiestāžu sarunas par Direktīvu (ES) 2019/883. Komisijai būtu jāturpina nodrošināt, ka par šīs direktīvas piemērošanu visā Savienībā tiek organizēta pieredzes apmaiņa starp dalībvalstu iestādēm un ekspertiem, tostarp no privātā sektora, pilsoniskās sabiedrības un arodbiedrībām, lai izveidotu kopīgu praksi par šīs direktīvas izpildi.
- (15) [...]
- (16) Dalībvalstīm būtu jāziņo Komisijai informācija, kas nepieciešama, lai nodrošinātu pienācīgu Direktīvas 2005/35/EK īstenošanas uzraudzību. Lai ierobežotu administratīvo slogu un palīdzētu Komisijai analizēt dalībvalstu sniegtos datus, būtu jānodrošina, ka šādu informāciju dalībvalstis sniedz, izmantojot tam paredzētu elektronisku ziņošanas rīku. Ciktāl šāda informācija attiecas uz fiziskām personām piemērotiem sodiem vai ciktāl fiziskas personas tiek iesaistītas tajos, šādu informāciju anonimizē. Lai nodrošinātu, ka informācija, kas ziņota saskaņā ar Direktīvu 2005/35/EK, veidu ziņā ir salīdzināma pa dalībvalstīm un savākta, pamatojoties uz saskaņotu ziņošanas elektronisko formātu un procedūru, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ¹⁹.
- (16.a) Ir atzīts, ka pieejamās tehnoloģijas, kas paredzētas, lai atklātu, pārbaudītu un vāktu pierādījumus par konkrētu piesārņojošu vielu noplūdi to rašanās vietā, ir ierobežotas. Minētie ierobežojumi dalībvalstīm būtu jāņem vērā šīs direktīvas īstenošanā un izpildē.

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (17) Lai palīdzētu dalībvalstīm pilnveidot to spējas valsts administratīvajām un tiesu iestādēm efektīvi pildīt Direktīvu 2005/35/EK, būtu jānodrošina, ka Komisija sniedz dalībvalstīm norādījumus un apmācību, tostarp par labākajām atklāšanas, pārbaudes un pierādījumu vākšanas metodēm un praksi, kā arī norādījumus par attiecīgajām *Marpol 73/78* reglamentējošām izmaiņām un par pieejamajiem tehnoloģiskajiem pilnveidojumiem, tostarp par jauniem digitālajiem rīkiem, lai veicinātu efektīvas, izmaksu ziņā lietderīgas un mērķorientētas izpildes darbības.
- (18) Lai palielinātu sabiedrības informētību par kuģu radīta piesārņojuma noplūdēm un uzlabotu vides aizsardzību, informācijai, ko sniegušas dalībvalstis par Direktīvas 2005/35/EK piemērošanu, būtu jābūt publiski pieejamai, sniedzot pārskatu par visu Savienību, un jābūt iekļautai informācijai, kas uzskaitīta Direktīvas 2005/35/EK II pielikumā. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK ²⁰ mērķis ir dalībvalstīs garantēt tiesības piekļūt informācijai par vidi saskaņā ar Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas konvencija), kuras dalībniece ir Savienība. Komisijai būtu jāaizsargā no dalībvalstīm saņemtās informācijas konfidencialitāte, neskarot Direktīvas 2003/4/EK tiesību normas.
- (19) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2019/1937 ²¹ ir noteikti minimālie standarti attiecībā uz ziņošanu par Savienības tiesību, tostarp Direktīvas 2005/35/EK, pārkāpumiem un par tādu personu aizsardzību, kuras ziņo par šiem pārkāpumiem. Dalībvalstīm jo īpaši būtu jānodrošina, ka saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/1937 piemērošanas jomu apkalpei, kas ziņo par faktisku vai iespējamu nelegālu noplūdi, tiek piešķirta aizsardzība. Papildus esošajiem ziņošanas kanāliem, kas sniegti valsts līmenī, kā noteikts Direktīvā (ES) 2019/1937, Komisijai būtu jānodrošina pieejams centralizēts ārējs ziņošanas kanāls, lai caur to varētu ziņot par faktiskām vai iespējamām nelegālām noplūdēm un nodot šos ziņojumus attiecīgajai vienai vai vairākām dalībvalstīm, kurām pēc tam uz šiem ziņojumiem ir jāreaģē saskaņā ar Direktīvu (ES) 2019/1937, tostarp jāsniedz saņemšanas apstiprinājums, pietiekama atgriezeniskā saite un

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 (2019. gada 23. oktobris) par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp.).

jāveic turpmākie pasākumi. Šai direktīvai nebūtu jāskar Savienības tiesību akti par personas datu aizsardzību, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725²² un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679²³. Komisijai būtu jānodrošina ziņojošo personu identitātes konfidencialitātes aizsardzība, tostarp vajadzības gadījumā, ierobežojot iespēju īstenot noteiktas datu aizsardzības tiesības attiecīgām personām, piemēram, personām, kas iekļautas ziņojumā kā personas, kuras piedalījušās iespējamajā nelegālajā noplūdē, saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 25. panta 1. punkta c) un h) apakšpunktu un 25. panta 2. punktu, tādā apmērā un tik ilgi, cik nepieciešams, lai novērstu un risinātu centienus kavēt ziņošanu vai traucēt, maldināt vai vilcināt turpmākos pasākumus, jo īpaši izmeklēšanu, vai mēģinājumus atklāt ziņojošo personu identitāti. Šādos ierobežojumos būtu jāievēro pamattiesību un pamatbrīvību būtība, un tiem vajadzētu būt nepieciešamiem un samērīgiem pasākumiem demokrātiskā sabiedrībā, lai aizsargātu svarīgus Savienības vai dalībvalsts vispārējo sabiedrības interešu mērķus un/vai nodrošinātu datu subjekta aizsardzību vai citu personu tiesību un brīvību aizsardzību.

- (20) Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas [2023. gada xx. xx] sniedza atzinumu²⁴.
- (21) SJO notiek apspriešanās par jauniem vides jautājumiem saistībā ar starptautisko kuģošanu, kuras rezultātā rodas ūdens un gaisa piesārņojums. Šo sarunu rezultātā *Marpol 73/78* var ieviest jaunus noteikumus. Nākamajā pārskatīšanā būtu jāizvērtē iespēja grozīt Direktīvas 2005/35/EK piemērošanas jomu, lai nodrošinātu saskanīgu, efektīvu un iedarbīgu izpildes režīmu, kā arī atturošu sodu piemērošanu.
- (21.a) Dalībvalstis, kurām nav tiešas piekļuves jūrai vai ostas, nevar piemērot konkrētus šīs direktīvas noteikumus minēto ģeogrāfisko iemeslu dēļ. Lai neradītu nesamērīgu administratīvo

²² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula), (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

²⁴ OV C xxxx, lpp.

slogu šīm dalībvalstīm, nevajadzētu tām uzlikt par pienākumu transponēt un īstenot dažus šīs direktīvas noteikumus.

- (22) Tā kā šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķas dalībvalstis, ņemot vērā šajā direktīvā aplūkotās nelegālās noplūdes radītā kaitējuma pārrobežu raksturu un iedarbīgu, atturošo un samērīgu sodu par šīm noplūdēm pieejamību visā Savienībā, kā arī to, ka minētās rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (23) Direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, tostarp personas datu aizsardzība, tiesības uz efektīvu aizsardzību tiesā un uz taisnīgu tiesu, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību, noziedzīgu nodarījumu un sodu likumība un samērība un tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam kriminālprocesā par vienu nodarījumu. Nodrošināt minēto tiesību un principu pilnīgu ievērošanu ir šīs direktīvas mērķis, un tā būtu attiecīgi jāīsteno.
- (24) Direktīva 2005/35/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2005/35/EK

Direktīvu 2005/35/EK groza šādi:

1) direktīvas nosaukumu aizstāj ar šādu:

“Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva, ar kuru īsteno starptautiskos standartus kuģu radīta piesārņojuma jomā un ievieš administratīvus sodus par nodarījumiem, kas saistīti ar piesārņojumu”;

2) direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu:

“1. pants

Mērķis

1. Šīs direktīvas mērķis ir iekļaut Savienības tiesībās starptautiskos standartus par piesārņojumu no kuģiem un nodrošināt to, ka tiem, kas ir atbildīgi par piesārņojošu vielu nelegālām noplūdēm, piemēro atturošus, iedarbīgus un samērīgus administratīvos sodus, lai uzlabotu jūras drošību un labāk aizsargātu jūras vidi no kuģu radītā piesārņojuma.
2. Šī direktīva neliedz dalībvalstīm pieņemt stingrākus pasākumus saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, paredzot administratīvos sodus un kriminālsodus atbilstoši savas valsts tiesībām.”;

3) direktīvas 2. pantu aizstāj ar šādu:

“2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1. “*Marpol 73/78*” ir Starptautiskā konvencija par kuģu radītā piesārņojuma novēršanu (1973) un tās 1978. un 1997. gada protokoli to jaunākajā redakcijā;
2. “piesārņojošas vielas” ir vielas, kas ir reglamentētas ar *Marpol 73/78* I pielikumu (nafta), II pielikumu (kaitīgas šķidrās vielas, kas tiek pārvadātas kā lejamkravas), III pielikumu (kaitīgas vielas, kuras pa jūru pārvadā iepakotas), IV pielikumu (kuģu notekūdeņi), V pielikumu (kuģu atkritumi) un izplūdes gāzu attīrīšanas sistēmas atliekvielas;
3. “izplūdes gāzu attīrīšanas sistēmas atliekvielas” ir jebkāds materiāls, kas ar attīrīšanas sistēmu ir atdalīts no mazgāšanas vai skalošanas ūdens, vai notekūdeņi, kas neatbilst noplūdes kritērijam, vai jebkāds cits no izplūdes gāzu attīrīšanas sistēmas atdalīts materiāls *Marpol 73/78* VI pielikuma 4. noteikumā definētas emisiju samazināšanai paredzētas atbilstīgas metodes darbības rezultātā, kas izmantota kā emisiju samazināšanas alternatīva *Marpol 73/78* VI pielikuma 14. noteikumā noteiktajiem standartiem, ņemot vērā SJO izstrādātās vadlīnijas;
- 3.a “noplūde” ir jebkādā veidā no kuģa izdarīta izvadīšana jūrā, kā minēts *Marpol 73/78* 2. pantā;
4. “kuģis” ir jebkura veida jūras kuģis, kas darbojas jūras vidē, neatkarīgi no tā karoga, tostarp kuģi ar zemūdens spārniem, kuģi uz gaisa spilveniem, zemūdens kuģi un peldošie kuģi;
5. “juridiska persona” ir juridiska vienība, kam ir šāds statuss saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, izņemot valstis vai publisko tiesību juridiskās personas, kuras īsteno valsts varu, vai starptautiskas sabiedriskās organizācijas;

6. “uzņēmums” ir kuģa īpašnieks vai jebkura cita organizācija vai persona, piemēram, pārvaldnieks vai bezapkalpes kuģa fraktētājs, kas no kuģa īpašnieka pārņēmis atbildību par kuģa darbību.”;

- 4) direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu:

“4. pants

Pārkāpumi un izņēmumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka piesārņojošo vielu noplūdi visās 3. panta 1. punktā minētajās teritorijās uzskata par pārkāpumu, izņemot, ja:
 - a) attiecībā uz piesārņojošām vielām, kurām piemērojams *Marpol 73/78* I pielikuma regulējums, ir izpildīti *Marpol 73/78* I pielikuma 15., 34., 4.1., 4.2. vai 4.3. noteikuma nosacījumi un Starptautiskā kodeksa kuģiem, kurus ekspluatē polārajos ūdeņos (“Polārais kodekss”), II-A daļas 1.1.1. iedaļas nosacījumi;
 - b) attiecībā uz piesārņojošām vielām, kurām piemērojams *Marpol 73/78* II pielikuma regulējums, ir izpildīti *Marpol 73/78* II pielikuma 13., 3.1.1., 3.1.2. vai 3.1.3. noteikuma nosacījumi un Polārā kodeksa II-A daļas 2.1. iedaļas nosacījumi;
 - c) attiecībā uz piesārņojošām vielām, kurām piemērojams *Marpol 73/78* III pielikuma regulējums, ir izpildīti *Marpol 73/78* III pielikuma 8.1. noteikuma nosacījumi;
 - d) attiecībā uz piesārņojošām vielām, kurām piemērojams *Marpol 73/78* IV pielikuma regulējums, ir izpildīti *Marpol 73/78* IV pielikuma 3., 11.1. un 11.3. noteikuma nosacījumi un Polārā kodeksa II-A daļas 4.2. iedaļas nosacījumi;
 - e) attiecībā uz piesārņojošām vielām, kurām piemērojams *Marpol 73/78* V pielikuma regulējums, ir izpildīti *Marpol 73/78* V pielikuma 4.1., 4.2, 5., 6.1., 6.2. un 7. noteikuma nosacījumi un Polārā kodeksa II-A daļas 5.2. iedaļas nosacījumi; un

- f) attiecībā uz izplūdes gāzu attīrīšanas sistēmas atliekvielām ir izpildīti *Marpol 73/78* VI pielikuma 4., 14.1., 14.4., 14.6., 3.1.1. un 3.1.2. noteikuma nosacījumi, ņemot vērā SJO izstrādātās vadlīnijas, tostarp Rezolūciju MEPC.340(77) tās jaunākajā redakcijā.

2. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jebkurš uzņēmums vai tie, kurus var saukt pie atbildības par pārkāpuma 1. punkta nozīmē izdarīšanu, tiek saukti pie atbildības par to.

3. [...]”;

5) direktīvas 5. pantu svīturo;

6) direktīvas 5.a pantu svīturo;

7) direktīvas 5.b pantu svīturo;

7.a) direktīvas 6. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ja neatbilstība vai informācija rada aizdomas, ka kuģis, kas labprātīgi atrodas kādas dalībvalsts ostā vai atkrastes terminālī, ir iesaistījies vai iesaistās piesārņojošu vielu noplūdē jebkurā no 3. panta 1. punktā minētajām teritorijām, minētā dalībvalsts nodrošina atbilstīgas inspekcijas vai citas atbilstīgas darbības veikšanu saskaņā ar tās tiesību aktiem, ņemot vērā attiecīgās pamatnostādnes, ko pieņēmusi Starptautiskā Jūrniecības organizācija (SJO).

8) direktīvas 6. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Indikatīvs saraksts, kurā uzskaitītas neatbilstības vai informācija, kuru dēļ var tikt veikta inspekcija 1. punkta nozīmē, ir sniegts šīs direktīvas I pielikumā.”;

9) direktīvas 8. pantu aizstāj ar šādu:

“8. pants

Administratīvie sodi

1. Neskarot dalībvalstu pienākumus saskaņā ar Direktīvu (ES) 2023/xxxx ²⁵, dalībvalstis saskaņā ar 1. pantu un atbilstoši saviem valsts tiesību aktiem izstrādā administratīvo sodu sistēmu, kas piemērojama, ja tiek pārkāpti valsts noteikumi, ar kuriem īsteno šīs direktīvas 4. pantu, un nodrošina, ka tie tiek piemēroti. Paredzētajiem administratīvajiem sodiem ir jābūt atturošiem, iedarbīgiem un samērīgiem.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka administratīvie sodi, kas ieviesti, transponējot šo direktīvu, ietver naudas sodus, ko piemēro uzņēmumam pārkāpuma izdarīšanas laikā, ja uzņēmums ir ticis atzīts par atbildīgu. Dalībvalstis var arī piemērot naudas sodus citām fiziskām vai juridiskām personām, ja tās ir atzītas par atbildīgām par pārkāpumu.
3. [...]
4. Ja dalībvalsts tiesību sistēmā nav paredzēti administratīvi sodi, šo pantu var piemērot tā, ka sodus, tostarp 2. punktā noteiktos naudas sodus, ierosina kompetentā iestāde un piemēro kompetentās valsts tiesas, vienlaikus nodrošinot, ka minētie tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir efektīvi un tiem ir tāda pati ietekme kā kompetento iestāžu piemērotiem administratīviem sodiem. Jebkurā gadījumā saskaņā ar šo punktu piemērotie sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši un tiek piemēroti saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem. Minētās dalībvalstis līdz [DATUMS] paziņo Komisijai to savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem, ievērojot šo punktu, un nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuru turpmāku grozošo aktu vai jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.”;

²⁵ OV L xxxx.

- 10) direktīvas 8.a pantu svītros;
- 11) direktīvas 8.b pantu svītros;
- 12) direktīvas 8.c pantu svītros;
- 13) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“8.d pants

Sodu efektīva piemērošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot un piemērojot noteikta veida un līmeņa administratīvo sodu fiziskai vai juridiskai personai, ko saskaņā ar 8. pantu kompetentās iestādes ir atzinušas par atbildīgu par pārkāpumu 4. panta nozīmē, kompetentās iestādes var ņemt vērā visus attiecīgos pārkāpuma apstākļus, tostarp, bet ne tikai:
 - a) noplūdes būtību, smagumu un ilgumu;
 - b) [...]
 - c) noplūdes radīto kaitējumu videi vai cilvēka veselībai;
 - d) par atbildīgu atzītās personas finansiālās spējas;
 - e) ekonomisko labumu, ko par atbildīgu atzītā persona ir guvusi vai paredzējusi gūt no pārkāpuma;
 - f) kādus pasākumus par atbildīgu atzītā persona ir veikusi, lai novērstu noplūdi vai lai mazinātu tās ietekmi;
 - g) par atbildīgu atzītās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi, tostarp rīcību ar mērķi apiet vai kavēt attiecīgo kompetentās iestādes veiktu inspicēšanu vai citu izmeklēšanu; un
 - h) par atbildīgu atzītās personas iepriekšējos ar kuģa radīto piesārņojumu saistītos pārkāpumus.

2. [...]”;

14) direktīvas 10. pantu aizstāj ar šādu:

“10. pants

Informācijas un pieredzes apmaiņa

1. Šajā direktīvā dalībvalstis un Komisija sadarbojas informācijas apmaiņas jomā, izmantojot Savienības kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu, kas noteikta Direktīvas 2002/59/EK ²⁶ (*SafeSeaNet*) 22.a panta 3. punktā un III pielikumā, lai sasniegtu šādus mērķus:
 - a) uzlabot informāciju, kas nepieciešama šīs direktīvas efektīvai īstenošanai, jo īpaši, ko sniedz ar šo direktīvu izveidotais Eiropas piesārņojuma atklāšanas satelītdienests (*CleanSeaNet*) un citi attiecīgi ziņošanas mehānismi, lai izstrādātu uzticamas metodes piesārņojošo vielu izsekošanai jūrā;
 - b) izstrādāt un īstenot atbilstošu kontroles un uzraudzības sistēmu, integrējot
 - a) apakšpunktā noteikto informāciju ar informāciju, ko Komisija nolūkā optimizēt valsts iestāžu īstenotās izpildes darbības darījusi pieejamu dalībvalstīm *SafeSeaNet* un citās Savienības informācijas datubāzēs un rīkos, lai agrīni identificētu un uzraudzītu kuģus, kas nopludina piesārņojošas vielas;
 - c) optimāli izmantot informāciju, kas sniegta saskaņā ar a) un b) punktu, kā arī informāciju, ko dalībvalstis ir ziņojušas saskaņā ar 10.a pantu, lai veicinātu piekļuvi šai informācijai un tās apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un apmaiņu ar citu dalībvalstu iestādēm un Komisiju; un

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/59/EK (2002. gada 27. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu un atceļ Padomes Direktīvu 93/75/EEK (OV L 208, 5.8.2002., 10. lpp.).

- d) trīs gadu laikā no šīs direktīvas transponēšanas dienas nodrošināt, ka kompetentās iestādes pārbauda noteiktu procentuālo daļu no *CleanSeaNet* gadā nosūtītajiem A klases trauksmes signāliem atbilstoši dalībvalstu spējām, ņemot vērā, ka pārbaude nozīmē jebkādus turpmākos pasākumus, ko kompetentās iestādes veikušas, reaģējot uz *CleanSeaNet* sūtīto trauksmes signālu, lai noteiktu, vai attiecīgais trauksmes signāls liecina par nelegālu noplūdi. Minēto procentuālo daļu iepriekš paziņo Komisijai.

2. [...]”;

15) direktīvā iekļauj šādus pantus:

“10.a pants

Ziņošana

1. Komisija izveido elektronisko ziņošanas rīku ar mērķi vākt informāciju un nodrošināt tās apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju par šajā direktīvā sniegtās izpildes sistēmas īstenošanu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka, izmantojot 1. punktā minēto elektronisko ziņošanas rīku, pēc administratīvā procesa un attiecīgā gadījumā tiesvedības pabeigšanas tiek ziņota šāda informācija par valsts kompetento iestāžu veiktajiem pasākumiem:
 - a) informācija par turpmākajiem pasākumiem, ko kompetentās iestādes veikušas, reaģējot uz *CleanSeaNet* trauksmes signālu, vai par iemesliem, kāpēc nav reagēts uz šādu trauksmes signālu, pēc iespējas drīz pēc tam, kad šie pasākumi ir pabeigti;
 - b) informācija par inspekcijām, kas veiktas saskaņā ar 6. pantu, pēc iespējas drīz pēc tam, kad inspekcija ir pabeigta;
 - c) informācija par darbībām, kas veiktas saskaņā ar 7. pantu, pēc iespējas drīz pēc tam, kad šīs darbības ir pabeigtas; un

- d) informācija saistībā ar sodiem, kas piemēroti saskaņā ar šo direktīvu un kas nav laikus pārsūdzēti vai citādi ir galīgi un izpildāmi; šādu informāciju iesniedz bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā līdz katra gada 30. jūnijam par iepriekšējā kalendārajā gadā piemērotajiem sodiem. Ciktāl šāda informācija par sodiem ietver personas datus, šādu informāciju anonimizē.
3. Lai nodrošinātu šā panta vienādu piemērošanu, Komisija ar īstenošanas aktiem var izstrādāt sīkākus noteikumus par 2. punktā minētās informācijas ziņošanas procedūru, tostarp norādīt ziņojumā norādāmās informācijas veidu saskaņā ar 13. pantā sniegto pārbaudes procedūru.
4. Dalībvalstis paziņo Komisijai pilnvarotās iestādes, kurām būs piekļuve 1. punktā minētajam ziņošanas rīkam.

10.b pants

Apmācība

Komisija pēc dalībvalsts pieprasījuma palīdz pilnveidot spējas, sniedzot apmācību iestādēm, kas atbildīgas par šīs direktīvas piemērošanas jomā ietverto pārkāpumu atklāšanu, pārbaudi un izpildi.

10.c pants

Informācijas publicēšana

1. Neskarot dalībvalstu tiesību aktus un pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju saskaņā ar 10.a pantu, Komisija publisko regulāri atjauninātu pārskatu par šīs direktīvas īstenošanu un izpildi Savienības mērogā, attiecīgā gadījumā pēc tam, kad ir pabeigtas administratīvās procedūras un tiesvedība. Pārskatā var iekļaut informāciju, kas uzskaitīta šīs direktīvas II pielikumā.
2. Neskarot Direktīvu 2003/4/EK ²⁷, Komisija veic atbilstošus pasākumus, lai aizsargātu saistībā ar šīs direktīvas īstenošanu iegūtās informācijas konfidencialitāti.

10.d pants

Personu, kuras ziņo par iespējamiem pārkāpumiem, un datu aizsardzība

1. Komisija izstrādā un uztur internetā konfidenciālu ārēju ziņošanas kanālu, lai saņemtu ziņojumus Direktīvas (ES) 2019/1937 ²⁸ nozīmē par šīs direktīvas iespējamajiem pārkāpumiem, un nodod šos ziņojumus vienai vai vairākām attiecīgajām dalībvalstīm.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts kompetentās iestādes, kas saņem ziņojumus par šīs direktīvas pārkāpumiem, kuri iesniegti, izmantojot 1. punktā minēto kanālu, sniedz atgriezenisko saiti un veic turpmākos pasākumus, reaģējot uz šiem ziņojumiem, saskaņā ar Direktīvu (ES) 2019/1937.

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 (2019. gada 23. oktobris) par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp.).

3. Komisija, ievērojot Regulas (ES) 2018/1725 25. panta 1. punkta c) un h) apakšpunktu un 25. panta 2. punktu, var ierobežot 14.–22., 35. un 36. panta piemērošanu, kā arī Regulas (ES) 2018/1725 ²⁹ 4. panta piemērošanu attiecībā uz datu subjektiem, par kuriem ir iesniegts ziņojums ar šā panta 1. punktā minētā kanāla starpniecību vai kuri ir minēti šajā ziņojumā un kas nav datu subjekti, kas iesniedz šo ziņojumu. Šo ierobežojumu var piemērot tikai uz laiku, kas nepieciešams, lai dalībvalsts kompetentās iestādes izmeklētu šā panta 2. punktā minēto ziņojumu.”;

- 16) direktīvas 11. pantu svītrot;
- 17) direktīvas 12. pantu svītrot;
- 18) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“12.a pants.

Izvērtēšana un pārskatīšana

1. Līdz *[PB: lūgums ievietot datumu: pieci gadi no šīs grozījumu direktīvas transponēšanas dienas]* Komisija veic šīs direktīvas izvērtēšanu. Izvērtējuma pamatā ir vismaz:
- a) šīs direktīvas īstenošanā gūtā pieredze; un
- b) informācija, ko dalībvalstis ir sniegušas saskaņā ar 10.a pantu, kā arī Savienības līmenī veikts pārskats saskaņā ar 10.c pantu.
2. Pārskatā Komisija attiecīgā gadījumā izvērtē iespēju grozīt šīs direktīvas darbības jomu, ņemot vērā jaunos vai atjauninātos starptautiskos standartus par kuģu radīta piesārņojuma novēršanu, uz kuriem attiecas spēkā esošie un turpmākie *Marpol 73/78* noteikumi.”;

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

19) direktīvas 13. pantu aizstāj ar šādu:

“13. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteja (*COSS*), kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 2099/2002 ³⁰ 3. pantu. *COSS* komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 ³¹ nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo pantu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu un Regulas (EK) Nr. 2099/2002 5. pantu.”;

20) direktīvas 14. pantu svītrot;

21) direktīvas 15. pantu svītrot;

21.a) direktīvas 16. pantam pievieno šādu punktu:

“2. Dalībvalstīm, kurām nav tiešas piekļuves jūrai vai kurām nav ostu, nav pienākuma transponēt un īstenot šīs direktīvas 6. un 7. panta noteikumus.”;

22) visu pielikumu svītrot;

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2099/2002 (2002. gada 5. novembris), ar ko izveido Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteju (*COSS*) un groza regulas par kuģošanas drošību un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanu (OV L 324, 29.11.2002., 1. lpp.).

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- 23) šīs direktīvas I pielikumā ievietoto tekstu pievieno kā I pielikumu;
- 24) šīs direktīvas II pielikumā ievietoto tekstu pievieno kā II pielikumu.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz [*PB: lūgums ievietot datumu: četri gadi [48 mēneši] pēc šīs grozījumu direktīvas spēkā stāšanās dienas*] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas nepieciešami, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.

Kad dalībvalstis pieņem šīs tiesību normas, tajās ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

- 1.a Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstīm, kurām nav tiešas piekļuves jūrai vai kurām nav ostu, nav pienākuma transponēt un īstenot šīs direktīvas 1. panta 7.a un 8. punkta noteikumus.
2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus tos savus tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem šīs direktīvas piemērošanas jomā, un jebkurus sekojošus grozījumus minētajos tiesību aktos.

3. pants

Direktīvas 2009/123/EK piemērošana

Attiecībā uz pārkāpumiem, kas ir uzskatāmi par noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar Direktīvu 2005/35/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2009/123/EK ³², un ar tiem saistītiem sodiem dalībvalstīm, kurām nav saistoša Direktīva (ES) 2023/xxxx, joprojām ir saistoša Direktīva 2005/35/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2009/123/EK.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

³² OV L 280, 27.10.2009., 52. lpp.

ARVIEN PAPILDINĀMS SARAKSTS, KURĀ UZSKAITĪTAS 6. PANTĀ MINĒTĀS NEATBILSTĪBAS VAI INFORMĀCIJA

- (1) Jebkādas neatbilstības attiecībā uz naftu un citiem attiecīgiem ierakstiem žurnālos vai attiecībā uz citām nepilnībām, kas attiecas uz iespējamām noplūdēm, kuras atklātas inspekciju laikā, kas veiktas saskaņā ar Direktīvu 2009/16/EK ³³ un ko veikusi vai nu attiecīgā dalībvalsts, vai cita dalībvalsts vai valsts, kas parakstījusi Saprašanās memorandu par ostas valsts kontroli (Parīzes SM), iepriekšējās kuģa piestāšanas ostās.
- (2) Jebkādas neatbilstības attiecībā uz kuģu radīto atkritumu nodošanu vai to paziņošanu, kā prasīts Direktīvā (ES) 2019/883 ³⁴, kas notikušas vai nu attiecīgajā dalībvalstī, vai dalībvalstī, kuras ostās kuģis bija iepriekš piestājis;
- (3) Jebkādas neatbilstības attiecībā uz to, ka nav izpildīti kritēriji, lai izmantotu izplūdes gāzu attīrīšanas sistēmas, kas tiek darbinātas kā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/802 ³⁵ II pielikumā noteiktās emisiju samazināšanas metodes, kuras attiecas uz Rezolūcijā MEPC.184(59) noteiktajām 2009. gada vadlīnijām par izplūdes gāzu attīrīšanas sistēmām, kas aizstātas ar Rezolūcijā MEPC.340(77) noteiktajām 2021. gada vadlīnijām par izplūdes gāzu attīrīšanas sistēmām.
- (4) No citas dalībvalsts saņemta informācija saistībā ar iespējamu nelegālu noplūdi no kuģa, kas iegūta saskaņā ar Direktīvā 2002/59/EK ³⁶ paredzētajām procedūrām, tostarp pierādījumi vai prezumējošas liecības par apzinātu naftas noplūdi vai citiem *Marpol* 73/78 pārkāpumiem, ko paziņojušas dalībvalsts piekrastes stacijas attiecīgās dalībvalsts piekrastes stacijām saskaņā ar tās 16. pantu, vai par incidentiem vai nelaimes gadījumiem, ko paziņojis kuģa kapteinis attiecīgās dalībvalsts piekrastes stacijām saskaņā ar tās 17. pantu; vai
- (5) Jebkāda cita informācija, ko sniegušas kuģa ekspluatācijā iesaistītās personas, tostarp piloti, kas liecina par neatbilstībām saistībā ar iespējamiem šajā direktīvā noteikto pienākumu pārkāpumiem.

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/16/EK (2009. gada 23. aprīlis) par ostas valsts kontroli (pārstrādāta versija) (OV L 131, 28.5.2009., 57. lpp.).

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/883 (2019. gada 17. aprīlis) par ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām kuģu atkritumu nodošanai un ar ko groza Direktīvu 2010/65/ES un atceļ Direktīvu 2000/59/EK (OV L 151, 7.6.2019., 116. lpp.).

³⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/802 (2016. gada 11. maijs), ar ko paredz sēra satura samazināšanu konkrētiem šķidrā kurināmā veidiem (kodifikācija) (OV L 132, 21.5.2016., 58. lpp.).

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/59/EK (2002. gada 27. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu un atceļ Padomes Direktīvu 93/75/EEK (OV L 208, 5.8.2002., 10. lpp.).

INFORMĀCIJA, KO VAR IEKĻAUT 10.C PANTĀ MINĒTĀJĀ SAVIENĪBAS MĒROGA PĀRSKATĀ

- (1) Par katru piesārņojuma incidentu, ko dalībvalsts ir pārbaudījusi un apstiprinājusi, Savienības mēroga pārskatā, ko publicē saskaņā ar 10.c pantu, var iekļaut šādu informāciju:
- a) incidenta datums;
 - b) incidentā iesaistītā kuģa identifikācija;
 - c) piesārņojuma incidenta atrašanās vieta (ģeogrāfiskais platums un garums);
 - d) piesārņojuma incidenta apmērs (platība un garums) attiecīgā gadījumā;
 - e) piesārņojošās vielas veids;
 - f) iesaistītā(-s) dalībvalsts(-is);
 - g) piesārņojuma incidenta pārbaudes darbību apraksts;
 - h) pārbaudes darbību veikšanas datums un laiks un kādi līdzekļi tika izmantoti pārbaudes darbībās;
 - i) ziņas par uzlikto administratīvo sodu.
- (2) Par katru dalībvalsti var sniegt šādu apkopotu informāciju, kas ietverta saskaņā ar 10.c pantu publicētajā Savienības mēroga pārskatā:
- a) *CleanSeaNet* atklāto iespējamo piesārņojuma incidentu skaits;
 - b) *CleanSeaNet* iespējamo piesārņojuma incidentu skaits, ko pārbaudījusi dalībvalsts;
 - c) pēc pārbaudes apstiprināto piesārņojuma incidentu skaits (sīkākā dalījumā pa apgabaliem – teritoriālie ūdeņi, EEZ, starptautiskie ūdeņi);
 - d) identificēto likumpārkāpēju skaits;
 - e) to gadījumu skaits, kuros piemērots sods.
-